

ὣς φησι Πίνδαρος (fr. 207). ὅθεν ὀρθῶς ὁ Φαληρεὺς Δημή- □
τριος εἰπόντος Εὐριπίδου (Phoen. 558)

‘ὁ δ’ ὄλβος οὐ βέβαιος ἀλλ’ ἐφήμερος’
καὶ ὅτι (fr. 420, 2)

‘μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί’ ἡμέρα 5
τὰ μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν τὰ δ’ ἦρ’ ἄνω’
τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔφη λέγειν αὐτόν, βέλτιον δ’ ἂν ἔχειν, εἰ
μὴ μίαν ἡμέραν ἀλλὰ στιγμὴν εἶπε χρόνου. B

‘κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θνητῶν τε γενεῶν. τοῖς μὲν αὖξεται βίος, 10
τῶν δὲ φθίνει τε κἀκθερίζεται πάλιν’ (Eur. fr. 415,
ὁ δὲ Πίνδαρος ἐν ἄλλοις (Pyth. VIII 95 sq.) 3—5).

‘τί δέ τις; τί δ’ οὐ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος’

ἐμφαντικῶς σφόδρα καὶ φιλοτέχνως ὑπερβολῇ χρησάμενος τὸν 15
τῶν ἀνθρώπων βίον ἐδήλωσε. τί γὰρ σκιᾶς ἀσθενέστερον; τὸ
δὲ ταύτης ὄναρ οὐδ’ ἂν ἐκφράσαι τις τορῶς δυνηθείη [σαφῶς].
τούτοις δ’ ἐπόμενος καὶ ὁ Κράντωρ παραμυθούμενος ἐπὶ τῇ □
τῶν τέκνων τελευτῇ τὸν Ἰπποκλέα φησὶ ‘ταῦτα γὰρ πᾶσα C
αὕτη ἢ ἀρχαία φιλοσοφία λέγει τε καὶ παρακελεύεται. ὧν εἰ 20
δὴ τι ἄλλο μὴ ἀποδεχόμεθα, τό γε πολλαχῇ εἶναι ἐργώδη καὶ
δύσκολον τὸν βίον ἄγαν ἀληθές. καὶ γὰρ εἰ μὴ φύσει τοῦτον
ἔχει τὸν τρόπον, ὑπὸ γ’ ἡμῶν εἰς τοῦτ’ ἀφίκται διασθορᾶς.
ἢ τ’ ἀδηλος αὕτη τύχη πόρρωθεν ἡμῖν καὶ ἔτ’ ἀπ’ ἀρχῆς
ἠκολούθηκεν οὐδ’ ἐφ’ ἐνὶ ὑγιεῖ, φρομένοις τε μίγνυται τις ἐν 25

